

Nr 344.

Av herr **Senander m. fl.**, om revision av lagen om kollektivavtal.

Vi ha i en annan motion föreslagit, att kollektivavtalslagen skall slopas, och därvid åberopat oss på den starka arbetaropinionen härför. För den händelse, att riksdagen trots detta skulle avslå vårt yrkande, ha vi härmed ansett oss böra föra fram frågan om kollektivavtalslagens och arbetsdomstolens roll såsom sanktionsorgan för paragraf 23, som möjliggjort för arbetsgivarna att i lagens hägn trakassera misshagliga arbetare. Såsom vi i nämnda motions motivering påpekat, utgår arbetsdomstolen från att paragraf 23, även där arbetarna i avtalen lyckats få bort denna paragraf, skall vara tillämplig vid bedömandet av vissa arbetstvister. Den maktfullkomlighet, som detta liksom paragraf 23 över huvud taget ger arbetsgivarren över arbetsplatsen och enskilda arbetare, har utnyttjats till de grövsta orättvisor, som upprört hela arbetarvärlden. Det är i vart fall ingen tvekan om, att opinionen är så stark, att den motiverar ett ingripande på detta område.

Ett sådant ingripande synes oss böra ske genom uttryckliga stadganden, som begränsar lagens verkningssområde. Det bör uttryckligen fastställas, att arbetsdomstolen icke har att taga befattning med frågor, som röra avskedande och antagande av arbetare o. s. v.

Vi föreslå därför,

att riksdagen, därest vår motion om kollektivavtalslagens slopande inte bifalles, i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställer om att sådana förslag till förändringar av kollektivavtalslagen utarbetas, att dess verkningar begränsas (i enlighet med vad här ovan angivits), så att lagen inte kan utnyttjas för sanktionering av de orättvisor, som arbetsgivarens monopolställning på arbetsplatsen leder till, samt att dessa förslag snarast möjligt framläggas för riksdagen.

Stockholm i januari 1937.

Knut Senander.

J. H. Brädefors.

H. Hagberg.

Axel Nordström.

